

ofte ved slutopgørelsen kommer til at foreligge overskydende skat eller restskat, som vedrører den sociale ydelse. Endvidere medfører ordningen en meget væsentlig administration både hos de sociale myndigheder og skattemyndighederne med beregning, indbetaling og kontering af disse skattebeløb, som skattemynderen ikke selv skal betale. Opstår der restskat vedrørende den sociale ydelse, belastes myndighederne også ofte med anmodninger om yderligere hjælp eller eftergivelse. Opstår der overskydende skat vedrørende den sociale ydelse, medfører det på den anden side, at hjælpsmodtageren opnår en utilsigtet merydelse.

Ved den foreslåede ordning om, at transbestemte sociale ydelser skal være skattefrie, således at de ikke skal medregnes i den skattepligtige indkomst, bortfalder de nævnte ulemper. De sociale myndigheder skal ikke mere beregne og indbetale et skattebeløb af ydelserne. Hjælpsmodtagerne skal ikke mere medregne ydelserne og et skattebeløb vedrørende disse i deres selvangivelser, ligesom sådanne ydelser og beløb udgår af slutopgørelserne. Der kan ikke mere fremkomme overskydende skat eller restskat vedrørende ydelserne, og den nuværende nettobeløbsoverførsel mellem de offentlige kasser bortfalder.

Nyordningen foreslås indført fra og med indkomståret 1976, således at den beregning og indbetaling af kildeskat af ydelserne, som de sociale myndigheder ellers skulle foretage for dette år i januar og februar 1977, bortfalder. Endvidere medfører denne ikrafttræden, at hjælpsmodtagerne i den selvangivelse, de skal indgive i februar 1977, ikke skal medtage disse ydelser.

Nyordningen vil være forbundet med et vist provenutab af afledet karakter som følge af, at de transbestemte sociale ydelser ikke medregnes til den skattepligtige indkomst. Skatten af en hjælpsmodtagers eventuelle øvrige indtægt vil blive noget mindre end efter den nuværende ordning, hvor de transbestemte sociale ydelser medregnes til den skattepligtige indkomst. Det skyldes navnlig, at personfradraget nu helt eller delvis fragår i skatten af den sociale ydelse. Når denne gøres skattefri, vil hele personfradraget fragå i skatten af modtagerens øvrige indkomst.

Lovforslagets finansielle virkninger kan på grund af utilstrækkelige statistiske oplysninger kun anslås rent skønsmæssigt.

De samlede udgifter til transbestemte sociale ydelser, der er skattepligtige efter de gældende regler, kan i 1976 anslås til omkring 1,2 milliarder kroner fordelt på ca. 150.000 modtagere. Det må antages, at indkomstskatten af disse beløb opgjort efter

de gældende regler vil andrage omkring 240 mill. kr. Da disse skattebeløb efter de gældende regler skal betales af det offentlige, vil dette provenutab blive opvejet af en besparelse på de sociale udgifter, der ligeledes andrager ca. 240 mill. kr. Desuden vil den foreslåede skattefrihed som nævnt medføre nedsættelser i skatten af modtagerens øvrige indkomst. Dette provenutab kan rent skønsmæssigt anslås til omkring 165 mill. kr. Heraf skønnes ca. 80 mill. kr. at være provenutab for staten, ca. 20 mill. kr. at være provenutab for amtskommunerne og ca. 65 mill. kr. provenutab for kommunerne.

De understøttelser m.v. efter forsorgslovgivningen, som hidtil har været skattepligtige, men som nu foreslås gjort skattefrie, omfatter de forskellige former for kontanthjælp til underhold, som i trangstilfælde kan ydes efter disse love. Skattefriheden kommer således til at omfatte den almindelige underholdshjælp efter forsorgslovens kapitel VI og den udvidede underholdshjælp efter lovens kapitel VII til visse langvarigt syge, værnepligtige m.v. Endvidere de tilsvarende underholdsydelser, som kan ydes efter enkepensionslovens kapitel II om enkehjelpe og efter revalideringsloven, børneforsorgsloven og mødrehjælpsloven. Med bistandslovens ikrafttræden kommer skattefritagelsen tilsvarende til at gælde for den forbigående underholdshjælp efter bistandslovens kapitel 9 og den varige underholdshjælp efter bistandslovens kapitel 10.

Understøttelserne efter forsorgslovgivningen udmåles efter det konkrete, individuelle behov. Maksimum for den nuværende almindelige underholdshjælp er et beløb svarende til folkepensionen med pensionstillæg. Tilsvarende princip kommer efter bistandsloven til at gælde for den varige underholdshjælp efter denne lov. Den nuværende udvidede underholdshjælp — og på tilsvarende måde den forbigående underholdshjælp efter bistandsloven — giver mulighed for at yde en hjælp, der kan opretholde familiens hidtidige levevilkår inden for rimelige grænser. Disse hjælpeformer vil derfor normalt være højere end den almindelige underholdshjælp, respektive den varige underholdshjælp, idet størrelsen er afpasset efter det leveniveau, som familien havde, før de forhold indtrådte, der begrunder behovet for hjælp.

Uden for skattefritagelsen for understøttelser og lignende ydelser falder ydelser efter de nævnte love, der må karakteriseres som arbejdsvederlag, f. eks. vederlag for et arbejde, som en klient udfører under et institutionsophold.

Det bemærkes, at en del sociale ydelser uden for forsorgslovgivningen er skattefrie ifølge særlig hjemmel i ligningslovens § 7. Det gælder således børne-